Nr. 400.

CURRENDA II.

A. D. 1880.

Nr. 5850 z roku 1879.

Reskrypt c. k. Prezydyum Namiestnictwa celem pozyskania członków dla Stowarzyszenia patryotycznego ku niesieniu pomocy rannym i chorym żołnierzom c. k. armii.

Wysoki reskrypt c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 28. Listopada 1879 L. 8719, w dosłownem jego brzmieniu do wiadomości Wielebnego Duchowieństwa podajemy jak następuje:

Dążąc do spełnienia Najwyższych życzeń, które Najjaśniejsza Para Monarsza raczyła najmiłościwiéj objawić w pismach odręcznych z dnia 31. Sierpnia 1878 udzielonych Panu tutejszym reskryptem z 7. Września 1878 L. 6537/pr. zwołał J. E. pan Minister obrony krajowéj ankietę złożoną z reprezentantów wszystkich krajów koronnych, a to w tym celu, aby ułożyć zasady o organizacyi i działalności patryotycznych Stowarzyszeń ku niesieniu pomocy rannym i chorym żołnierzom c. k. armii. Reskryptem z dnia 23. Września b. r. L. 1482/pr. uwiadomił mnie J. E. pan Minister, że wspomnianéj ankiecie powiodło się osiągnąć zupełne porozumienie co do rzeczonych zasad, które i ze strony c. k. Rządu za dobre uznane zostały. Wedle uchwalonych przez ankietę zasadniczych postanowień, ma być sprawa niesienia patryotycznéj pomocy w ten sposób na przyszłość zorganizowaną, iż istniejące w Wiédniu niższo-austryackie Stowarzyszenie patryotycznéj pomocy będzie stanowiło centralny organ dla wszystkich koronnych w Radzie Państwa reprezentowanych. W każdym zaś kraju koronnym mają być zawiązane krajowe Stowarzyszenie patryotycznéj pomocy i patryotyczne Stowarzyszenie Dam, które będą krajowymi organami centralnymi dla rozrzuconych po kraju filij. W ten sposób utworzony będzie ścisły zcentralizowany związek wszystkich podobnych Stowarzyszeń, związek tak nieodzownie potrzebny do osiągnięcia pomyślnych skutków wspólnéj na tem polu działalności. Wybrany z grona członków ankiety komitet redakcyjny sformułował uchwalone przez ankietę zasady co do przyszłéj działalności i organizacyi Stowarzyszeń patryotycznéj pomocy dołączając do tego wzór statutów dla krajowych Stowarzyszeń. J. E. pan Minister przesyłając mi te zasadnicze postanowienia, wyraził gorące życzenie, aby i w naszym kraju zawiązanie takich Stowarzyszeń przyszło jak najspiesznièj do skutku. Temu życzeniu J. E. pana Ministra stało się obecnie zadość, gdyż kilku obywateli zawiązało na podstawie rzeczonych zasad „krajowe Stowarzyszenie patryotycznéj pomocy w Galicyi" — a c. k. Namiestnictwo za-

twierdziło rozporządzeniem z dnia 22. Listopada 1879 L. 58645 odnośne statuta. Z prawdziwą przyjemnością powitałem ten objaw lojalności, a chętnie przychylając się do wniesionéj przez założycieli tego Towarzystwa prośby o poparcie, uwiadamiam Pana o zawiązaniu się tego Stowarzyszenia w nadziei, że Pan ze względu na wielce szlachetny i patryotyczny cel nie omieszkasz ze Swéj strony na każdym kroku wszelkiéj możliwéj użyczać pomocy ku ułatwieniu zbawiennéj działalności tego Towarzystwa. Przedewszystkiem chodzi o pozyskanie jak największéj liczby członków, dlatego posyłam Panu 10 egzemplarzy statutów z wezwaniem, byś Pan zechciał wszelkich dołożyć starań i nie szczędzió zabiegów w celu pozyskania w tamtejszym powiecie jak najliczniejszego zastępu przystępujących do Stowarzyszenia osobistości. Jestem pewny, że te starania Pana pomyślnym uwieńczone będą skutkiem, wszak tu przeważnie potrzeba tylko odpowiednio pouczyć i zachęcić inteligentne koła ludności, które i tak wszystko, co szczytne i szlachetne, zawsze odczuć gotowe. Od przystępujących członków chciéj Pan odebrać wskazaną §. 8 statutu wkładkę, wydając wedle dołączonego wzoru tymczasowe pokwitowanie, które będzie stanowić dla każdego członka legitymacyę na pierwsze walne zgromadzenie, a w czasie właściwym będą członkom zwyczajnym doręczone formalne karty legitymacyjne. Ponieważ J. E. pan Minister ma zamiar w połowie Grudnia b. r. zwołać walne zgromadzenie związku złożone z delegatów krajowych Stowarzyszeń patryotycznéj pomocy tak, aby działalność wszystkich Stowarzyszeń mogła się z dniem 1. Stycznia 1880 rozpocząć, przeto chciéj Pan sprawą zebrania członków zająć się z całą gorliwością i najpóźniéj do 12 Grudnia b. r., chciéj mi Pan przedłożyć sporządzony wedle załączonego wzoru wykaz osób, które przystąpiły do Stowarzyszenia dołączając do tego przyjęte wkładki. Wreszcie nadmieniam, iż gdyby Panu potrzeba było więcéj egzemplarzy statutów, czy to w języku polskim czy niemieckim lub ruskim, natenczas chciéj mi Pan o tém natychmiast donieść, a życzeniu Pana stanie się zadość.

We Lwowie dnia 28. Listopada 1879.

Potocki m. p.

Podobne stowarzyszenie „czerwonego krzyża“ już od dawna istnieje w Szwajcaryi, a skutecznéj jego działalności i błogich owoców doznaje kraj tamtejszy. Nic téż dziwnego, że i u nas w Austryi, zwołana przez J. E. pana Ministra obrony krajowéj ankieta, złożona z reprezentantów wszystkich krajów koronnych, w wspólnem porozumieniu się zgodziła się na statut dla krajowego stowarzyszenia patryotycznéj pomocy w Galicyi, które stowarzyszenie również w każdym kraju koronnym ma być zawiązane.

Według art. X. §. I. Statutu najwyższym kierownikiem ochotniczéj służby sanitarnéj będzie w razie mobilizacyi na czas wojny mianowany przez c. k. Apostolską Mość generalny inspektor ochotniczéj służby sanitarnéj, którego zadaniem będzie znosić się z ministerstwem wojny i za pośrednictwem przydanych mu delegatów „czerwonego krzyża“ nadać kierunek swojéj działalności.

Według §. 8. powołanego statutu stowarzyszenie to składać się będzie z członków: a) zwyczajnych, b) wspierających, c) honorowych.

Zwyczajnymi członkami mogą być te osoby lub korporacye, które zobowiążą się do rocznéj wkładki co najmniéj 2 złr., albo téż złożą w Zarządzie stowarzyszenia kapitał, z którego odsetki dorównają co najmniéj cyfrze najmniejszéj rocznéj wkładki, a to z tém przeznaczeniem, aby ten kapitał był stale w stowarzyszeniu fruktyfikowany. Postanowienia te jednak nie kładą tamy ofiarności.

Wspierającym członkiem mogą być te osoby lub korporacye, które nie biorąc na się zobowiązań członków zwyczajnych, złożą na cele stowarzyszenia odpowiednią sumę w pieniądzach lub papierach wartościowych, albo też w jakichkolwiek materyałach.

Honorowymi członkami mogą być przez wydział stowarzyszenia jedynie takie osoby lub korporacye zamianowane, które mają zasługi około sprawy patryotycznych stowarzyszeń w ogóle, a przedewszystkiem około krajowego stowarzyszenia patryotycznéj pomocy w Galicyi.

Członkowie zwyczajni otrzymają roczne karty legitymacyjne, zaś honorowi dyplomy.

Odzywamy się przeto w Naszém pełném i patryotycznem zaufaniu do Wielebnego Duchowieństwa dyecezalnego, ażeby w dobrze zrozumianym interesie państwa i kraju zechciało chętnie przystąpić do tegóż stowarzyszenia, i dać dobry przykład świeckim, a wys. c. k. Rządowi dowód skromnéj ofiarności dla sprawy dobréj i z wszechmiar szlachetnéj, oraz i rękojmię lojalności dla Najjaśniejszéj Pary Monarszéj. Przystępujący do tego stowarzyszenia zechcą swe szanowne nazwiska z bliższem oznaczeniem kategoryi członka i datku Biskupiemu Konsystorzowi i miejscowemu c. k. Starostwu powiatowemu do wiadomości podać.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie 28. Grudnia 1879.

L. 244.

Polecenie Stowarzyszenia ochrony zwierząt zawiązanego w Krakowie.

Pod dniem 5. Kwietnia 1879. L. 1931 poleciliśmy Przewielebnemu Duchowieństwu Stowarzyszenie ochrony zwierząt zawiązane w Krakowie, przez wzgląd na cel jego szlachetny nie tylko humanitarny ale nadto popierający w nader silny sposób moralność chrześciańską. Otrzymaliśmy od wydziału tego stowarzyszenia pisemko pod tytułem „przyjaciel zwierząt“ które bardzo cenne zawiera artykuły szczególniéj z życia zwierząt. Pisemko to wychodzi co miesiąc w Krakowie ulica Wielepole l. 89, przedpłata wynosi 60 centów, członkowie rzeczywiści otrzymują je bezpłatnie. Członkiem rzeczywistym stać się można za opłatą rocznéj wkładki 1 złr. 20 centów do bióra stowarzyszenia ochrony zwierząt w Krakowie wnieść się mającéj. Ponownie tedy polecamy to stowarzyszenie opiece Szanownego Duchowieństwa.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 8. Stycznia 1880.

N. 5176 ex 1879.

Opera S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Ecclesiæ Doctoris laudibus a Papa Leone XIII. celebrantur.

Occasione translationis operum S. Alphonsi Mariae de Ligorio in linquam gallicam edidit Sanctissimus Dominus Leo Papa XIII. litteras ad Presbyteros a Congregatione S. Redemptoris quas pro notitia Venerabili Clero communicamus:

Litterae Ssmi D. N. Leonis Papae XIII. de operibus Sancti Alphonsi Mariae de Ligorio Ecclesiae Doctoris.

Leo PP. XIII.

Dilectis Filiis Leopoldo Josepho Dujardin e Julio Jacques, Presbyteris a Congregatione Sct. Redemptoris.

Dilecti Filii, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Licet universum jam orbem pervaserint, non sine amplissimo christianae rei emolumento, scripta Sancti Doctoris Alphonsi Mariae de Ligorio, Dilecti Filii, ea tamen magis adhuc magisque vulgari desiderandum est et ad manus omnium traduci. Scitissime nam Ille catholicas veritates omnium captui accommodavit, omnium morali regimini prospexit, mirifice pietatem omnium excitavit, et, „in media saeculi nocte errantibus viam ostendit, qua, eruti de potestate tenebrarum, transire possent in Dei lumen et regnum.“ Et sane firmissimis argumentis divinam revelationem munivit contra Deistas; veritatem fidei nostræ strenue defendit; efficacissime asseruit immaculatum Deiparae conceptum; nervosissime propugnavit Romani Pontificis primatum et infallibile magisterium; divinae Providentiae consilia in comparanda per Jesum Christum hominum salute docte pieque illustravit; psalmos et cantica aptissimis ad fovendam Clericorum pietatem commentariis exposuit, Ecclesiae gloriam ostendit in triumphis martyrum; editis historia haeresum et opere dogmatico acriter perstrinxit haereses omnes, sed praesertim jansenianos et febronianos profligavit errores tunc maxime gliscentes, et monstrosarum illa opinionum segete graves, qua nunc religiosae civilisque societatis fundamenta quatiuntur: et quam ipse jam tunc ea perspicacia fuit insectatus, ut pleraeque e propositionibus post saeculum in Syllabo damnatae ab ejus scriptis nominatim refutatae conspiciantur: imo „praedicari verissime possit, nullum esse nostrorum temporum errorem, qui, maxima saltem ex parte, non sit ab Alphonso refutatus.“ Et ne quid dicamus de Morali Theologia ubique terrarum celebratissima tutamque plane praebente normam quam conscientiae moderatores sequantur, frigescentem Ipse caritatem per crebras doctasque lucubrationes asceticas, veluti subditis igniculis, fovit, aluit, provexit; ac praesertim erga Dominum Nostrum Jesum Christum ejusque dulcissimam Matrem, quorum amore miro cum fidelium profectu rigentia quoque corda succendit. Et in hisce omnibus „illud in primis notatu dignum est, quod, licet copiosissime scripserit, ejusdem tamen opera inoffenso prorsus pede percurri a fidelibus posse, post diligens institutum examen perspectum fuerit.“ Gratulamur itaque, Dilecti Filii, vos dogmatica omnia et ascetica sanctissimi et doctissimi Parentis vestri scripta, sive la-

tine ive italice edita, in gallicam vertisse linguam, tum quia haec omnibus ferme populis nota latius proferre poterit fructus laborum egregii Doctoris, tum quia vobis potissimum arduum id munus demandatum fuit, qui et alias jam de indole, doctrina, sanctitate eorumdem operum scribere debuistis, et, uti filii facilius et plenius aliis assequi poteratis spiritum Parentis. Imo ipsi quoque gratulamur incepto vestro, eo nomine, quod cum Sanctus Auctor saepe in scriptis suis Angeli Scholarum doctrinam se sequutum fuisse glorietur; ex hujusmodi recentioris Ecclesiae Doctoris erga illum obsequio nova Sancti Thomæ doctrinae laus accedat et gloria, quae gravius etiam commendet instaurationem illam christianae philosophiae, quam Nos studiosissime per recentes encyclicas litteras Nostras ad Angelici Doctoris mentem exigendam suasimus. Successum itaqua nuperae isti operum Sancti Alphonsi editioni ominamur amplissimum Nostrisque et votis vestris plane respondentem; ac interim superni favoris auspicem vobis, Dilecti Filii, ac toti Sanctissimi Redemptoris Congregationi Benedictionem Apostolicam paternae Nostrae benevolentiae testem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 28. Augusti 1879, Pontificatus Nostri anno secundo. LEO PP. XIII.

Nr. 294.

B. Bernard Prefekt Apostolski misyi katolickiéj z Norwegii dziękuje za składki i poleca się dalszym względom Przewielebnego Duchowieństwa.

Pod dniem 20. Września 1876. L. 3359 opisaliśmy w Kurendzie XV. stan i potrzeby misyi katolickiéj w Norwegii i Laponii, pod dniem 27. Grudnia 1877. L. 5658 opisaliśmy dalsze potrzeby i stan tejże misyi. Składki uskutecznione przesłaliśmy przez Nuncyusza Apostolskiego w Wiédniu na miejsce przeznaczenia. Pismem z dnia 31. Grudnia 1879 datowanem z Christianii tenże sam Bernard Bernard Prefekt Apostolski misyi w Norwegii opisuje stan téj misyi, donosi że utworzona została w Fredrikstad 8ma stacya, opisuje potrzeby i poleca się doznanym już względom Przewielebnego Duchowieństwa szczególniéj podczas Wielkiego Postu 40-dniowego.

List jego dosłowny tutaj umieszczamy:

„Empfangen Geehrten Gönner unsern warmsten Dank für die gespendeten Gaben in den verflossenen Jahren und unsere Segenswünsche für das neue Jahr 1880.

Wir fühlen uns glücklich die gegebene Notiz Betreff unserer Mission mit den erfreulichsten Resultaten bestätigen zu können, und wir können beifügen, daß die Mission in Norwegen und Lappland mehr und mehr aufblüht, allseitige Fortschritte macht, und uns die trostreichsten Früchte bringt.

In allen benannten Stationen wurde der kirchliche Gottesdienst u. Predigten im Laufe des Jahres zahlreich besucht, eine ermuthigende Anzahl Protestanten sind in den Schooß unserer hl. Kirche zurückgetreten, die Zahl Derjenigen, welche den Vorbereitungsunterricht genießen, nimmt immer mehr zu, und die allgemeine Stimmung des

Publikum zeigt sich mehr u. mehr geneigt. Darüber ermutiget, haben wir noch eine 8te Station in Fredrikstad eröffnet, die der liebe Gott augenscheinlich segnet.

Dieses Jahr konnte ich nur die Hälfte unserer Mission besuchen; überall war großer Zulauf von Leuten bei der feierlichen Mittheilung der hl. Firmung, welche einer bedeutenden Anzahl erwachsener Convertiten gegeben wurde. Unsere im Jahr 1879 geäußerten Hoffnungen sind in vollster Zufriedenheit erfüllt worden.

Eine der größten Wohlthaten dieses Jahres ist die Vereinigung mit den Missionären von Salette. Die Ehrwürdigen Pater haben die Mission in Augenschein genommen, und mit Gottes-Hülfe werden sie im kommenden Sommer in Throndhjem bei der feierlichen Einweihung der hlst. Herzen Jesu Kirche einstallirt. Schon fünf Norweger sind im apostolischen Seminar und zugleich im Noviziate der benannten Pater in Salette eingetreten.

Die Schulen der Mission machen gleichfalls Fortschritte, und daß St. Josephs-Institut ist mit Kindern gefüllt. Die voriges Jahr errichtete Anstalt der Krankenschwestern ist auch an Wirkungen gesegnet, und läßt ein kleines katholisches Krankenhaus in Christiania wünschen. Der liebe Gott sei gepriesen! Die Unternehmungen sind ermuthigt und die wohlthätigen Gaben bringen gesegnete Früchte; deshalb wagen wir unsere Wohlthäter noch dringend zu bitten, die milden Unterstützungen geneigt fortsetzen zu wollen; ihre edle Mitwirkung zu diesem hl. Zwecke lohne der Herr mit seinem himmlischen Segen.

Humillimus adjicio preces, ut nostra supplicatio inter commendationes Quadragesimæ ad Clerum et fideles indulgenter mentionem obtineat. Bernardus Bernard,

Præfectus apostolicus Norvegiae et Laponiae.

Gdyby który z Przewielebnych dusz pasterzy pomny na dobrodziejstwa duchowne spływające na dobrodziejów téj misyi, o których była mowa w Kurendzie XV. z roku 1876 grosz wdowi ofiarować raczył, takowy ma być przez urząd dekanalny do Konsystorza Biskupiego odesłany. Z Biskupiego Konsystorza,

w Tarnowie dnia 17. Stycznia 1880.

N. 308.

Cywilne małżeństwo nie tworzy przeszkody małżeńskiéj obyczajności publicznéj, publicae honestatis.

W sprawie tak zwanych cywilnych małżeństw i przeszkody publicæ honestatis zapadła nowa decyzya św. Kongregacyi Soboru. Według prawa kanonicznego tak z ważnych zaręczyn (sponsalia), jako téż i z małżeństwa ratum et non consummatum (chociaż nawet ostatnie jest nieważne, z wyjątkiem tego jedynego przypadku, że małżeństwo jest nieważne z braku konsensu), powstaje przeszkoda unieważniająca małżeństwo, publicæ honestatis. W pierwszym razie — przy zaręczynach — przeszkoda zachodzi pomiędzy każdym z kontrahentów i krewnymi (consanguinei) pierwszego stopnia drugiéj strony, w drugim razie — przy małżeństwie ratum — pomiędzy każdym kontrahentem i krewnymi drugiéj strony aż do 4 stopnia włącznie. Od wydania jednak

dekretu Soboru Trydenckiego co do formy małżeństwa (sess. 24 de ref. matr. c. 1.) istnieje kwestya sporna, czy w miejscach, gdzie rzeczony dekret ma walor, także z małżeństw nieważnych z powodu clandestinitatis powstaje przeszkoda publicæ honestatis; od chwili zaś wprowadzenia tak zwanych małżeństw cywilnych powstała kontrowersya, czy i te małżeństwa stanowią przeszkodę. Co do ostatniego punktu wydała S. Congreg. Conc. w ostatnim czasie decyzyą. Pytanie stawił Biskup z Nola, który zakonstatował, że w jego dyecezyi nupturyenci, cywilnie tylko z. ślubieni, często przed kościelnym ślubem się rozchodzili. i jedna strona z nich krewną osobę drugiéj strony w 4tym stopniu poślubić zamierzała. Biskupa zdaniem małżeństwo cywilne żadnéj przeszkody nie płodzi; gdyż Benedykt XIV związek taki uważał jedynie za czczą ceremonią, a Pius IX nazwał go konkubinatem. Stolica Ap. kwestyą tę przedłożyła Kongregacyi Soboru do rozstrzygnięcia, a ta po wysłuchaniu votum trzech konsultorów i sekretarza Kongregacyi odpowiedziała 13. Marca 1879. na postawione dubium: „An actus qui vulgo audit matrimonium civile, pariat impedimentum justitiæ publicæ honestatis“ — *Negative: et consulendum Ssmo, ut id declerare ac statuere dignetur.* Ojciec ś. dekret ten zatwierdził 17. tegoż miesiąca.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 17. Stycznia 1880.

L. 119.

Wykaz sprawionych rzeczy i przedsięwziętych reparacyj przy kościołach i plebaniach Dekanatu Pilznieńskiego.

(Dokończenie do Kurendy I.)

Od roku 1859 następujące przedmioty tak w kościele, zakrystyi jak i na probostwie **w Zalasowéj** sporządzone lub sprawione zostały.

A) Na plebanii. I. W r. 1859. Rezydencya plebana kosztem konkurencyi za 4000 złr. Wewnętrzne upiększenie, jako to: wymalowanie, tapetowanie, pokostowanie drzwi i okien kosztem księdza plebana 250 złr. II. W roku 1865. kosztem księdza plebana nowa stodoła za 200 złr. III. Zgłębienie studni i zewnętrzne téjże urządzenie z łańcuchem, nakładem ks. plebana 24 złr. w r. 1866 IV. Postawienie czyli grodzenie płotów nakładem księdza plebana 100 złr. w. a. V. Kosztem konkurencyi uskutecznione reparacye w r. 1870 nakładem 416 złr. w budynkach plebańskich. — B) W kościele i budynkach kościelnych I. Pokrycie kościoła gątem w r. 1870 nakładem konkurencyi 400 złr. II. Nowa dzwonnica z twardego materyału nakładem konkurencyi 800 złr. w. a. III. Organistówka wraz z salą szkolną nakładem gminy za 800 złr. IV. Wymalowanie kościoła wewnątrz, odzłocenie i zupełne odnowienie ołtarzy, naprawa organów, sprawienie chorągwi, z obrazem św. Wojciecha i św. Stanisława, tudzież trzech alb, odpokostowania drzwi, ławek, konfesyonałów, szafy kościelnéj, odmalowanie obrazów św., stacyi, nakładem ks. plebana za 1000 złr. w. a. a składką parafian 200 złr. — C) W zakrystyi. I. Ornaty i kapy restaurowane nakładem ks. plebana 200 złr. II. Kapa czarna wartości 24 złr. sprawiona spólnym nakładem ks. plebana i parafian. III. Ornat biały kosztem ks. plebana za 25 złr. IV. Kielich nakładem ks. plebana za 35 złr. V. Ornat biały a drugi koloru czerwonego sprawiła ś. p. Agnieszka Ziołka za 50 złr. VI. Kapa biała za 55 złr. nakładem ś. p. Maryanny Mazurowny. VII. Ornat biały za 40 złr. drugi za 25

złr., ornat czarny za 30 złr., kapa czerwona za 40 złr., kapa fioletowa za 40 złr.; tuwalnia za 15 złr. razem 190 złr. w. a. sprawione kosztem ks. plebana i parafian. Repartycya w r. 1874 na patrona i parafian na różne restauracye tak w kościele jak na probostwie przez komitet kościelny rozpisana w kwocie 860 złr. w. a. a to gmina 670 złr. a kolator 190 złr.

Zalassowa dnia 13. Listopada 1878.

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

Nr. 351. R. *Josephus Łabuda*, Expositus in Żabno, constitutus Administrator in Odporyszów.

„ R. *Petrus Basiński*, Coop. e Radgoszcz nominatus Expositus Cooperator in Żabno.

„ R. *Jacobus Chalcarz*, translatus e Siepraw ad Radgoszcz.

Nr. 59. R. *Adalbertus Szczurkowski*, translatus e Żdżarzec ad Zabierzów.

Nr. 87. R. *Josephus Kuziński*, Administrator in Palczowice, translatus in eodem charactere ad Radocza.

Nr. 149. R. *Ignatius Dziubakowski*, Coop. in Rajbrot constitutus administrator ibidem.

Nr. 170. R. *Josephus Zdrowak*, Coop. in Zator institutus pro Beneficio in Palczowice.

„ R. *Josephus Fox*, Coop. in Sucha translatus qua talis ad Zator.

Nr. 6324 ex 1879. Rmus ac Clmus *Dr. Laurentius Gwiazdoń*, Canonicus Cathedralis Tarnoviensis ac Camerarius Papalis electus Parochus Civitatis et Parochiæ Tarnoviensis, nec non substitutus Studii theologici Director.

Nr. 11/pr. A. R. *Franciscus Wolff*, Parochus in Zaborów, decoratus Expositorio canonicali.

Piis ad aram suffragiis commendantur

Nr. 6095 ex 1879. R. D. **Constantis Osiecimski**, presbyteri emeriti dioecesis Tarnoviensis, qui juxta notoficationem Eppl. Consistorii Cracoviensis ex 16. Decemb. 1879. N. 1987. die 8. Decemb. 1879. Cracoviae in Domino obdormivit.

N. 87. A. R. **Antonii Woźniak**, Parochi in Radocza, qui die 4. Januarii vesper. morte repentina e vivis sublatus est anno aetatis 46. sacerd. 24.

N. 149. A. R. **Francisci Galarowski**, Parochi in Rajbrot, Presbyteri Jubilati, qui die 8. Januarii anno aetatis 78. sac. 54. Sacramentis moribundorum provisus ad Dominum migravit, *societati dioecesanae precum reciprocarum pro felici morte adscriptus.*

N. 351. Rmi **Stanislai Morgenstern**, Curati in Żabno, qui die 18. Jannuarii, 1880. hora secunda nocte anno aetatis 74 sacerdotii 50. Jubilaeum sacerdotale celebraturus pie in Domino obiit, Sacramentis moribundorum provisus et relicta voluntatis ultimae dispositione, *Societati adscriptus.*

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae, die 22. Januarii 1880.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1880. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.